

XVIII.

Forslag til Lov

om

Forlængelse af Lov Nr. 118 af 17. April 1916.

(Guldloven).

(Fremsat i Landstinget den 15. November 1922 af Justitsminister *Rytter*).

Den i Lov Nr. 118 af 17. April 1916 givne Bemyndigelse til ved kongelig Resolution at begrænse den kongelige Mønts Forpligtelse til at udmønte og Nationalbankens Forpligtelse til at købe Guld vedbliver at gælde indtil Udgangen af December Maaned 1923.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 118 af 17. April 1916 (senest forlænget ved Lov Nr. 517 af 21. December 1921) er det bestemt, at det ved kongelig Resolution skal kunne fastsættes, at den ved Møntloven af 23. Maj 1873 § 12 hjemlede Adgang for enhver til at erholde Hovedmønter udmøntet for indleveret Guld bortfalder indtil Udgangen af indeværende Aar, ligesom det ved kongelig Resolution skal kunne fastsættes, at den Nationalbanken paahvilende Pligt til at afkøbe enhver, der maatte ønske det, Guld-barrer til en nærmere angivet Pris, bortfalder indtil samme Tidspunkt.

Uagtet der nu i længere Tid ikke har været Anledning til for Nationalbanken at erhverve den ved Loven hjemlede kongelige Resolution om Fritagelse for Bankens Forpligtelse til at købe Guld, anser Nationalbanken det dog for heldigst, jfr. den som Bilag trykte Skrivelse fra Nationalbanken, at Adgangen til at erholde en saadan Resolution holdes aaben, og til Imødekommelse heraf fremsættes nærværende Lovforslag.

Lovens Gyldighedstermin mener man at maatte fastsætte til Udgangen af December Maaned 1923.